

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

Ч. 139.

ЧЕТВЕР, 19 Листопада 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, NOVEMBER 19th, 1925.

No. 139.

VOL. VII.

БРИТІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО В ПАЛЕСТИНІ СТРИМУЄ НАСТУП ДРУЗІВ.

Військо вислано на палестинсько-сирійський кордон і на цілому просторі проголошено воєнний стан.

ЛОНДОН, 17. листопада. — Делегація з Єрусалиму доносить, що британські війська дістали наказ стримати інвазію повставших друзів на східному боці ріки Йордану.

Військо вислано на палестинсько-сирійський кордон і на цілому просторі проголошено воєнний стан.

Бритійські авіаційні розвідники знають ворога по французькій стороні кордону, де Французи залишили вже свої пости.

ЄРУСАЛИМ, 13. листопада. — Повставші друзі в Сирії на-

ступують в напрямі палестинського кордону в районі понише Дамаску й заняли Гасбаю, 40 миль на південний схід від Дамаску.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 16-го листопада. — Наспівші сюди звідомлення кажуть, що провідник сирійських повстанців Рамазан пригтовляється до атак на Алеппо.

Вся територія довкола Алеппо, за винятком самого міста, знаходиться під контролею повстанців.

ПОВСТАНЧІ ВАТАГИ ПРОДОВЖАЮТЬ ОПЕРАЦІЇ ПО ЦІЛІЙ СИРІЇ.

Генерал Серейль, був. французький високий комісар в Сирії, прибув до Парижа й конферував з Пенлеве.

ЄРУСАЛИМ, 16. листопада. — Делегація з Бейрута каже, що Французи в Дамаску рішили подарувати кару в сумі 500 тисяч доларів, яку наложено було на мешканців Дамаску за жовтневе повстання.

В міжчасі повстанчі ватаги продовжують свої операції по цілій Сирії. Зейд Аль Атраш, брат султана Аль Атраша, звій бій з Французами й заняв містечкість Катуга. Після того він вирушив проти Марджоюну і заняв його без труду. Зейд настував за відступачою фран-

цузькою колоною з Гасбії. Його війська наводяться також в Лебаноні.

ПАРИЖ, 16. листопада. — Генерал Серейль, недавно відкритий за становища високого комісара до Сирії, прибув вчора до Парижа з Дамаску. Він нічого не говорив про повстання друзів.

Пару годин після свого прибуття ген. Серейль конферував з прем'єром Пенлеве і здав йому звіт про положення в Сирії.

С.Р.С.Р. ДАСТЬ АНГЛІЇ ЗАМОВЛЕННЯ НА 75,000,000 ФУН. СТЕР.

ЛОНДОН, 13. листопада. — Заступник народного комісара закордонної торгівлі С.Р.С.Р. Фрумкін прибув до Лондону для закупки різних фабрикатів. Перед відходом до Лондону він відвідав Берлін і Париж.

Фрумкін заявив, що в одній лише Англії він має намір дати замовлення на суму 75 мільонів доларів. Він вказав також на безперервний зріст торговель-

них зносин між Англією й Радянським Союзом.

В 1922 році Радянський Союз закупив в Англії товарів на суму 9,432,936 фунтів стерлінгів, а в 1924—1925 господарському році — на суму 23,437,797 фунтів стерлінгів.

Радянський Союз вивіз до Англії сирих матеріалів в 1922 році на суму 5,933,285 ф. ст., а в 1924—1925 році — на суму 26,615,609 ф. ст.

НІМЦІ ГОТОВІ УДІЛИТИ КРЕДИТИ РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗОВІ.

МОСКВА, 13. листопада. — Г. Вальтер, представник німецької промисловості, який приїхав недавно до Москви, заявив представникам газет оце:

"Я приїхав до Радянського Союзу в характері представника експортного об'єднання 2,000 німецьких фабрик. В наше об'єднання входять фабрики по виробі інструментальних, сільсько-господарських, деревообробних, текстильних і дру-

карських машин та машин до шиття.

"Ць об'єднання організовано спеціально з ціллю утворити тісні звязки між Радянським Союзом і німецькою промисловістю. Ми готові дати радянській промисловості широкі кредити. Першого року ми можемо дати в кредит різні машини на суму 10 мільонів рублів. Сума кредиту може бути подвоєна або потроєна".

ФРАНЦУЗЬКА ЕКСПЕДИЦІЯ ПЛАНУЄ ПЕРЕПРАВУ ЧЕРЕЗ БІГУН.

Експедиція має вирушити на весні зі Шпіцбергену і дістатися через бігун до Аляски, а відтак до Канади й Злучених Держав.

ПАРИЖ, 17. листопада. — Французький уряд організує експедицію до північного бігуна, яка мала би відлетіти туди слідууючого літа. Експедиція мала би уживати в своїй подорожі авточовнів — комбінація автомобіля й човна для їзди по льоду й плавання по воді — та гідропланів (аеропланів, що може спускатися на воду й літати по ній).

Французька експедиція мала би вирушити зі Шпіцбергену до Пойнт Бери в Алясці, а потім до Макензі ріверу, Вінніпегу, Шікаго й Нью Йорку.

Головною ціллю експедиції буде відкриття, чи між бігуном і Аляскою знаходиться суходіл.

Нові авточовни є винаходом норвежського підбігунного дослідника Отта Свердруп і вони є так збудовані, що можуть подорожувати по льоду або по воді.

Ці човни будуть випробовані у Фінляндському заливі в лютому і як окажуться вдовольняючими, експедиція з 16 членів вирушить в квітні до Шпіцбергену.

Гідроплани й авточовни будуть мати з собою бездротний телеграф і радянська влада обіцяла переслати експедиції інформації про погоду зі своїх станцій в північній Росії.

(Иша депеша про експедицію називає згадані повисше авточовни — автосамми.)

ПРОВІДНИКА КУ КЛУКС КЛЕНУ ЧЕКАЄ ДОСМЕРТНА ВІЗНИЦЯ.

Д. С. Стіфенсон, голова кленів в стейті Індіана, знасилував дівчину М. Обергольцер, в наслідок чого вона поповнила самовбивство.

НОБЛСВІЛ, Індіана, 16. листопада. — В тутешньому суді закінчилася розправа проти Д. С. Стіфенсона, бувшого провідника Ку Клукс Клену в Індіані, який є відповідальний за смерть дівчини Межд Обергольцер. Стіфенсон був обвинувачений в знасилуванні дівчини, яка зі сорому отруїлася. Перед своєю смертю вона вивинила, що застало її захити отрую.

Лава присяглих признала, що Стіфенсон поповнив морд другого степеня, і на підставі законів стейту Індіани його чекає досмертна в'язниця. Суддя не видав ще присуду, а об'єднана заявля, що внесе апеля до вищого суду.

Стіфенсон, коли ще був провідником Ку Клукс Клену, заявляв бундючно: "Я є законом в Індіані". Ці слова приписувала йому Межд Обергольцер, яка поповнила самовбивство в квітні ц. р.

НОВИЙ ЗАКОН В МЕКСИКО ЗВЕРНЕНИЙ ПРОТИ ЧУЖИНЦІВ.

МЕКСИКО, 14. листопада. — Мексиканський конгрес ухвалив вчора пропозицію урядом поправку до конституції, яка відноситься до посідання землі чужинськими корпораціями в Мексико.

Поправка постановляє, що де закон забороняв дотепер чужинцям бути власниками землі, там мається також заборонити посідання землі чужинськими корпораціями.

Проти цього закону протестував уряд Злучених Держав. Після ухвалення закону розніслася чутка, що американський амбасадор до Мексика Шефільд зрезигнує зі свого становища на знак протесту.

Ці апарати мають лише Німці і тому їх заангажовано для відшукування субмарини.

В ТЕГЕРАНІ ПРОГЛОШЕНО
ВОЄННИЙ СТАН.

ЛОНДОН, 16. листопада. — Наспівші сюди депеші кажуть, що в Тегерані, столиці Персії, проголошено воєнний стан, який буде тривати до часу, поки не зберуться установчі збори й не potwierдят пропозицій змін в конституції.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД ГРАБСКО- ГО ЗРЕЗИГНУВАВ.

ВАРШАВА, 14-го листопада. — Польський уряд на чолі з прем'єром Грабським зрезигнував. Причиною зрезигнації була фінансова криза. Правдоподібно, що Грабські утворить новий кабінет.

АНГЛІЙЦІ БУДУТЬ БОЙКО- ТУВАТИ МУССОЛІНІ.

ЛОНДОН, 14. листопада. — Провідники англійського організованого робітництва заявляють, що будуть бойкотувати італійського прем'єра Муссоліні, коли він разом з другими прем'єрами прибуде 1. грудня до Лондону для підписання Льюкарнського договору.

А. Кук, секретар Майнерської Федерації, сказав, що породить всі заходи, аби бойкот Муссоліні прибрав як найширший характер.

Посли Партії Праці будуть також бойкотувати лідера італійських фашистів.

БУВШИХ УРЯДНИКІВ ЗАСУ- ДЖЕНО НА СМЕРТЬ.

ЛЕНІНГРАД, 17. листопада. — Найвищий суд видав вчора смертні присуди для 12 бувших урядників ленінградського порту за змарновання державної власності.

Зі 123 інших портових урядників, приватних торговців і комісійних агентів, замішаних в надужиття, лише 18 увільнено. Інших засуджено на в'язницю від одного до шістьох років.

ПЛАТНЯ ТЕКСТИЛЬНИХ РО- БІТНИКІВ НЕЗМІНЕНА.

ЛОНДОН, 16. листопада. — Дослідчий суд, що був назначений минулого серпня для розслідування справи платні в звязку з полагодженням страйку близько 200,000 текстильних робітників в Флоркшайр, видав постанову, що платня текстильних робітників остане незміненою через рік.

Страйк був викликаний домаганням робітників підвишки платні.

НОВИЙ РОБІТНИЧИЙ МІНІ- СТЕР В ПОЛ. АФРИЦІ.

КЕПІП ТАВН, Полуднева Африка, 13. листопада. — Тут оповіщено, що робітничий посол Волтер Бейлі Меделі зістав назначений членом кабінету Герцога.

Меделі обійме портфель міністра почт і телеграфів та публичних робіт, а Томас Бойдел, другий робітничий член кабінету, який має тепер цей портфель, стане міністром праці.

Полк. Кресвел має тепер два портфелі в кабінеті, а це міністра оборони й міністра праці, і тепер він остане лише міністром оборони.

Голова астрономічної обсерваторії у Харкові повідомив телеграфом інші обсерваторії, що один із його співробітників Антії Барабашов відкрив 9. жовтня нову комету, в констеляції Пегаса. Дивне те, що хоча вона так довго скривалася перед людським оком, її можна запримітити кризь звичайну лунету.

БІЙ МІЖ ВІЙСЬКОВИМИ ФРАКЦІЯМИ НА ВУЛИЦЯХ МАДРИДУ.

Генерал Кавальканти й 40 інших офіцерів арештовані в звязку з викриттям змови на повалення директорії в Іспанії.

ЛОНДОН, 17. листопада. — Депеші з Іспанії доносять, що на вулицях Мадриду прийшло до стрілянини між двома військовими групами.

Генерал Кавальканти, бувший ад'ютант короля Альфонса й командант дивізії в Мароко, зістав арештований разом з 40 іншими офіцерами в звязку з недавнім викриттям заговору на повалення військової директорії в Іспанії.

ПЕРІГАН, Франція, 14. листопада. — Прибувші з Барце-льони подорожні розскажуть, що цивільний губернатор приказав розвизати дві катальонські організації, що мали кілька тисяч сторонників.

Катальонський рух в минулому змагав до утворення автономної катальонської держави.

В КІЛЬКОХ РЕГІМЕНТАХ ЕСПАНСЬКОЇ АРМІЇ ВИБУХЛИ БУНТИ.

Революційний рух в Каталонії зростає помію масових арештувань і розвизання підозрілих організацій.

ПАРИЖ, 14. листопада. — Внутрішнє положення в Іспанії тепер грізніше, ніж було колибудь перед тим від часу встановлення військової диктатури.

Строго цензура не допускає за кордон вестей про події в Іспанії. Однак приватні звідомлення кажуть, що в кількох полках еспанської армії вибух бунт.

Найгрізніші розрухи мали місце серед війська в Ковадонга. Збунтовані жовніри звели

бій з льолянним військом і після того арештовано провідників бунту та передано їх під воєнний суд.

Революційний рух в провінції Каталонії зростає помію масових арештувань і розвизання катальонських організацій, підозрілих в революційній діяльності.

Між арештованими є бувший губернатор Барцеельони генерал Портеля, визначний член масонської організації й бувший член кабінету.

ВІСЛІД ВИБОРІВ ДО ФЕДЕРАЛЬНОГО ПАРЛЯМЕНТУ АВСТРАЛІЇ.

МЕЛЬБУРН, Австрія, 16. листопада. — Підчас федеральних загальних виборів відніс побіду уряд прем'єра Бруса.

Останній вислід виборів показує, що урядові партії вибрали 48 послів на всіх 75, а Партія Праці вибрала 27 послів. Вислід виборів до сенату еще не оголошений.

В попередньому парламенті партії мали таке число послів: Партія Праці — 29; націоналісти — 27; краєва партія — 14; ліберали — 4; независимий — 1. Разом 75.

Теперішній уряд під проводом прем'єра Бруса є коалі-

ційний. Він складається з націоналістів і членів краєвої партії.

АБД-ЕЛЬ-КРИМ ГОТОВИЙ
МИРИТИСЯ.

ПАРИЖ, 14. листопада. — Газета "Матін" довідеться від свого кореспондента в Рабаті, що Абд-Ель-Крим, провідник Ріфів, які ведуть війну проти Іспанії й Франції, є готовий предложити свої умови мира.

Цю інформацію засягнув кореспондент "Матіна" від представника Абд-Ель-Крима в Рабаті.

ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ Й ІТАЛІЯ ПОЛОГО- ДИЛИ СПРАВУ ДОВГУ.

ВАШІНГТОН, 13. листопада. — Представники американського й італійського урядів прийшли вчора до порозуміння в справі сплати довгу, який винна Італія Злученим Державам.

На підставі угоди Італія має заплатити загальну суму 2 мільярди 407 мільонів доларів. Довг має бути сплачений протягом 62 років. Італія починає сплачувати першою ратою в сумі 5 мільонів доларів. Процентова стопа дуже низька, бо виносить всього один процент.

Президент Кулідж дав свою згоду на ці умови. Справа піде ще під розглянення сенату.

НЬО ЙОРК, 13. листопада. — Пенсильвєнська залізнична компанія видала вчора офіційну заяву, в якій каже, що підчас залізничної катастрофи коло Плейнсборо, Н. Дж., 10 осіб було убитих і 31 ранених. (Перші звідомлення подавали, що убитих було 13, і таке число було подане в нашій газеті.)

ТИСЯЧУ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТ В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ ДЛЯ "У. Р. В.!"

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видавці Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ринку куляв Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОТИРОБІТНИЧА ЗМОВА УКРАЇНСЬКИХ І ПОЛЬСЬКИХ ПАТРІОТІВ.

Темні протиробітничі сили бояться вибору робітничого комуністичного кандидата т. М. Поповича до міської ради, бо знають, що він буде там боротися за робітничі інтереси а не буде служити панам.

Тому, що ці темні сили бояться, що т. Попович буде вибраний, вони вирішили поставити проти нього панського українського кандидата, адвоката Якиміщак. Придумали, щоб поставити його буцім то від України.

Несля того номінували адвоката Якиміщак, щоб кандидатував проти українського робітничого кандидата т. М. Поповича і робив голос українських робітників, Комана, щоб кандидатував проти робітничого кандидата Дорварда, що номінуваний на місце Гіпса, а адвоката Арсенича на шкільного трюста.

Українські агенти знали добре, що Арсенич не буде кандидувати, бо на шкільного трюста вони мали польського патріота д-ра Сендзяка, але цього зборам не сказали, бо були б виявлені, що то не український патріотизм їх заставляє ставити "своїх кандидатів" тільки їхні пани наказали їм це робити, щоб збаламутити українських робітників патріотизмом, розбити їхні голоси і пошкодити робітничим кандидатам.

Українські агенти знали добре, що Арсенич не буде кандидувати, бо на шкільного трюста вони мали польського патріота д-ра Сендзяка, але цього зборам не сказали, бо були б виявлені, що то не український патріотизм їх заставляє ставити "своїх кандидатів" тільки їхні пани наказали їм це робити, щоб збаламутити українських робітників патріотизмом, розбити їхні голоси і пошкодити робітничим кандидатам.

Але потім все виявилось. Арсенич планував на номінацію України і відступити місце польським патріотам, бо така була змова між українськими і польськими патріотами, панськими агентами, який був наказ панів, щоб вони об'єдналися проти робітничих кандидатів і робітників.

Ось так темні сили вміють об'єднуватися проти робітничих інтересів. Православні пани й попи з Народного Дому, що недавно процесувалися з католицькими панями й попами і жерлися між собою, подали собі руки; православні пани гостюють тепер в польських ксьондзів; українські й польські пани патріоти об'єдналися як рідні брати; панські агенти — православні, католики, баптисти, пресвітеріани, методисти, жидівської віри, біблійники й такі, що в нічо не вірають — всі лавою стали в обороні панських інтересів; Свистун, Божик, Арсенич, Дик, Бичинський, Кришчак, Ферлей, Мігайчук, Ястремський, Сігал, Боянівський, Якиміщак, Сендзяк, Новаці, Блейк і т. д., всі вони забули релігійні й національні ріжниці і сварки, а стали одним фронтом проти робітників.

"SLUSZNE STANOWISKO UKRAINCOW"

Так називає становище українських панських агентів польський патріотичний часопис "Czas", зажертий ворог всего, що українське, який анчайно не визнає назви "Україна", тільки "Rosini". І він, той протіукраїнський часопис похваляє поступок українських панських агентів та жалює, що вони давніше такого не зробили. А закінчує "Czas" свої мудрування такою думкою: "Przyrzeczamy, że wybory polscy udziela pełnego porażenia p.p. Yakimiszczakowi i Komonowi".

Ось що значить отой українській і польській патріотизм. Бачте, що тільки обманювання українських і польських робітників. Так українські як і польські робітники, включаючи й тих, що належать до церков або по цироті вірили своїм патріотичним брехливым проповідникам, повинні зрозуміти, що їм треба також об'єднатися під час цих виборів, але не там, де їх тягнуть панські агенти, не проти своїх інтересів, але об'єднатися разом з робітниками інших народностей проти панів і їхніх агентів.

Товариші робітники й товаришки робітниці! Невже ви не бачите, що це все робиться проти ваших робітничих інтересів? Хіба не бачите, що тут не розходиться за жадну українську справу, тільки за те, щоб розбити ваші голоси? Хіба не бачите, що то за "України" — д-р Блейк, д-р Сендзяк, Новаці, Сігал і інші, що стоять за кандидатуру Якиміщак? Невже не бачите, що це честий обман? Невже не бачите, що панські агенти беруть вас на глум, говорять вам всяку брехню, залюкують вас всякими дурницями, немов малих дітей, щоб тільки збаламутити вас і пошкодити вашим інтересам та показати своїм панам, що вони все ще такі можуть вас дурити, а до того, щоб з вас потім сміялися?

Не дозволяйте панським наймитам насміятися з вас. В день виборів голосуйте всі ч. 1 на всіх вам відомого свого товариша і боря за робітничі інтереси М. Поповича. Не розбивайте своїх голосів, а вибір його буде залепнений. Це буде найкращою вашою відповіддю всім дурнцям і ворогам робітничого класу.

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ КОМУНІСТІВ В ДЕМОКРАТИЧНІЙ ФРАНЦІЇ.

Для французької комуністичної партії мароканська війна не була несподіванкою: вона її давно передбачала. І тому як тільки почалися воєні операції, французька комуністична партія почала енергійну кампанію серед широких мас робітників та селян під такими основними гаслами:

- 1. Братання французьких солдат з Ріфами.
2. Негайний та безумовний мир.

- 3. Негайна евакуація в Марокко.
4. Визнання незалежної республіки Ріфія.

Агітація, що її вела комуністична партія під цими гаслами, розлютила всіх наймитів імперіалістичної преси. З першого-ж дня кампанії буржуазні газети, так праві, як і ліві, почали вимагати нещадних заходів проти комуністичної партії.

Уряд лівого блоку, коли на чолі його стояв Пенлеве, міг лише схилитися перед волею банкірів. Міністерству юстиції було дано наказ про переслідування всіх комуністів, а інших у тому, що вони перешагнули заборонні межі.

З початку уряд переслідував товаришів з лав активу. Тих із них, що було захоплено за роздачу вівоз, за розклеваними афішами, за розкиданням прокламацій з нашими гаслами, було негайно арештовано, а потім засуджено до ув'язнення від 6 місяців до 2 років.

Проводив партію уряд поки що не чіпав. Репресії не тільки не зменшили дбальості звичайних активістів, а навпаки, вилили до наших лав нову енергію. Наші товариші подвоїли свої сили, щоб популяризувати у масах гасла комуністичної партії.

Не зважаючи на переслідування, рух проти війни дедалі все збільшувався. Комуністична партія організувала комітет акції, куди увійшли також представники унітарної Конфедерації Праці, фронтовиків, ліва меншість соціалістичної партії та реформістської Загальної Конфедерації Праці. Комітет акції організував по всіх великих промислових центрах Франції з'їзди робітників і селян, що викликали широкий відгук в країні. Цими саме робітничо-селянськими з'їздами і було видвигнуто гасло 24-годинного загального страйку-протесту.

Кампанія, почата комуністичною партією, поглиблювалася. Французька буржуазія своїми репресіями не припинила зросту робітничого руху проти імперіалізму.

Всі ці Пенлеви та Бріяни та їхні хазяї-банкіри на цей раз знову прогадали! Вони в цьому незабаром переконаються!

Ж. Жакоб.

БЮТЬ ЧОРНОСОТЕННИМИ ЛОБАМИ В БІЛЬШОВИЦЬКИЙ МУР.

Українські і російські чорносотенні патріоти сваряться між собою за національну політику радянської влади. Зуби, як то кажуть, ломлять, лоби розбивають, і все те даремнісько.

Після XII з'їзду Російської Комуністичної Партії 1923 року і після ухвалення на ному відомої резолюції по національному питанню повстав хаос в головах російських і українських націонал-шовіністів. Російські чорносотенці (на еміграції) кричали: пропала "єдина неділимая" хоч би і більшовицька Росія. Але трошки прихитили, коли почули про створення Радянського Союзу, мовляв, більшовики починають "собирать воедино русская земля".

Коли-ж українські націонал-шовіністи почули про національну політику радянської влади, вони, розуміється, віднесли до неї недовірливо, сказали, що це якась нова більшовицька хитрість. А як почули про засновання Радянського Союзу, то закричали, як свиня під ножом, мовляв, я-

Коби так справа мається, то російським чорносотенцям лишається тільки радіти. Ще-б пак! Росія зібрана назад під назвою Радянського Союзу, українзації нема, всюди веруть "русские люди". Кажу, лишається тільки радіти.

А отже не радіють. Не радіють не тільки патентовані російські чорносотенці, але навіть ті, що колись називали себе соціал-революціонерами, що "боролися за соціальне та національне визволення" всіх народів царської імперії.

Орган тих соціал-революціонерів "Рух" (що виходить в Берліні), з 14. жовтня вмістив статтю, яку цілком передрукувало лівівське "Діло" з 24. жовтня. Передрукувало до того, щоб показати українським "демократам" україножерство чорносотенного русотія.

Передрукуючи цю статтю, "Діло" показало нам лише другий бік власної медалі. Ми ж надало бачимо чому від української чорної сотні, що на Україні ніякої українзації нема, що український уряд є наймитом Москви, що Радянська Україна це фікція і т. ін.

А тепер послухаймо російського чорносотенця. І так вище згаданий "Рух" вмістив статтю від якогось свого хазяїньського дописувача п. н. "Национальна политика". Стаття доведена і ніде ми не навелимо з неї лише коротенькі уривки. Ось вони:

"Национальная украинизация "юга" России производится немыслимо. Яни перди принесе война в малобутномую всюю конюму".

Розуміється, розлад "земли русской". А далі:

"Але права більшовицька московська рука не знає, що робить ліва. А ліва з западництва, гідною кращою примінення, наслідую на окраїнах сепаратизм. Страшно подумати, що буде вже за 5-10 літ, коли крик "лодой капітлі" із національних комітетів і союзів вийде на вулицю".

Навіщо, що столиця України Харків є чисто російське місто, яке "українські сепаратисти насильно українізують", дали цей "Кацап" (так він підписався від статтею) каже:

"Та більшовицька "нац-політична" діяльність, що більшість віддає вона на поталу меншості. Занушеним людям українські шовіністи, при мочувальній вибачливості центру, ведуть його до видного вже голім оком відрапані України".

Кажуть, що історія повторюється. Я не знаю. За те я знаю, що в славному місті Вінніпегу, в його північній частині, сталося те саме, що 1920 року сталося в Києві.

Ті самі українські патріоти, що на шпальтах своїх газет писали довші статті про "ляхо-татарів", тепер надіраються побратимися з ними... Взяти політичний шлюб.

Повінчав їх відомий консервативний північний Вінніпегу, залій ворог чужинців, д-р Блейк.

Устроїли українські патріоти цюпку, щоб буцім то від імени України північного Вінніпегу номінувати свого кандидата на алдерменів і шкільних трюстів.

І номінували: Якиміщак — проти т. Поповича, Комана на окремих тикет, а на шкільного трюста українського адвоката Арсенича.

Арсенич зарезервував свою номінацію "до завтра". А на другий день "делегатія" від українських патріотів віддала польських ксьондзів і докторів і заключила з ними угоду: Арсенич зрезигнував з кандидатури шкільного трюста в користь польського доктора пана Сендзяка, а польська кандидатура Якиміщак проти Поповича.

Оповідіє той "Кацап", як харківський уряд "розіслав анкету до всіх державних, кооперативних і приватних установ" з запитом, "на якій мові має вестися діловодство в установах Харкова".

Ось вже біля місяця з усіх устанав тенденційно виганяється усіх тих, хто посміє вибрати російську мову та знехтувати для багатьох незрозумілу українську... 15 відсотків шовіністів (українських — В.) зайняли командні висоти після насильної українзації 20 відсотків "казанія".

А ще далі ось що пише цей русотяп:

"Українська ваксалія лугує не тільки в Харкові. В Одесі, де більше "казанського" місті ніж Харків, якщо ви не "балакаєте на рідній мові" вам лишається тільки вмерти під плотом. В Одесі згідно з розпорядженням Вишнього навіть вимовляють мовити тільки по українськи. Російське і балакаюче по російськи населення (то є девять десятків усіх мешканців) проходить у сотнях шкіл прискорений курс української мови."

Отакують до катеринку затягнув русотяп. До того договорився, що... Грушевський домагається "негайного заведення чисто української валюти, перебудови армії по зразку запорізької Січі".

Одним словом хоч бері та живим лягай в домовину всім російським націоналістам на Україні.

А тепер, товариші читачі, порівняйте ці хоробливі вигукі російського чорносотенця, з такими самими хоробливими вигуками української чорної сотні про те, що український радянський уряд є московським наймитом і виконує лише волю Москви, що українці замілювання очей, що цілу Україну перетворюється в жидівську республіку — порівняйте ці вигукі, а побачите обидва боки медалі українських і російських чорносотенців, побачите їх зоологічний, чи просто крокодилічний націоналізм.

Всім рокам біють вони своїми тупими лобами в радянський мур, в більшовицьке вирішення національного питання і не можуть його розбити. Не тільки не можуть розбити, але там, де вони вдаряють своїми лобами, радянський мур ще міцнішим стає.

А нам чей-же не приходить ся жаліти їх лоби.

Волінець.

оти з Укр. Горожанським Комітетом на чолі, що "воювали" проти польської шляхти.

Віннігеська польська газета "Час" хвалить Українців і кличе Польків голосувати на пана Якиміщак; українські патріоти хвалють польську шляхту і кличуть Українців голосувати на пана Сендзяка і Якиміщак.

Греко-католицькі попи в церквах забули, що церква — церквою, а політика — політикою, агітують за злуку з польською шляхтою проти українських робітників. Бувший буковинський цимбаліст, а теперішній греко-католицький піп, якого навіть форгаліамські греко-католики прогнали від себе, хвалився під час "казанія", що вони заключили братній союз з Польяками проти українських робітників і кликав своїх парохіян голосувати на шляхтича Сендзяка.

А тимчасом "Кан. Українець" з 11. листопада п. н.: "Страшно, або як Польяки мучать високих ефіцерів свого союзника С. Петлюри" пише дослівно таке:

"На дніх помістля майже всі укр. заморська преса страшний опис, як побивають у польській торні А. Мельнича, бушого шефа штабу петлюрівського війська, котре здобував Київ під Гетьмана."

Волочуть по коридорам, копають в зуби, око на верх вилізло А. Мельнича від побіи.

Опису сего не можна зі зворушення дочитати ніразу до кінця, такий він страшний. Разом з А. Мельнича, бить Польяки так само і Евгена Зибіженча, внука 1-го маршала Галичини.

Се річи ствержені вже свідками. Річ вся, що обох тих офіцерів Петлюри, заточув ляхи жонцем в торні, а на всякий випадок не відуть вони звідтам адати до життя".

Таке пише "Кан. Українець" з 11. листопада і в той-же самий час редактори і фундатори "Кан. Українія" і "Укр. Голосу" заключають угоду з польською шляхтою в Вінніпегу проти українського робітничого кандидата.

Без огляду на те, що в Галичині польська шляхта повинна забути й очі "високих" петлюрівським офіцерам, українські петлюрівці в Вінніпегу злучилися з польською шляхтою проти робітників.

Та ще не все. Певно читачі "Укр. Голосу" і "Кан. Українія" не забули ще, як ці газети палюжили одна другу за релігію, за Петлюрою і гетьмана, як тягалися по судах, як висмівали одна релігію другої, попи називали "квাকাми", мінйлами і т. ін.

Вияждало, наче вони будуть ворогами до страшого суду. А як почули, що робітництво північного Вінніпегу номінувало свого кандидата на алдермена, зникла незгода між ними за один день.

Забулося, як Арсенич адвокатавав проти "Кан. Українія" та проти "Запозомогого братства ім. св. о. Николая". Все забулося. Греко-католицькі егомосці кажуть своїм парохіянам і членам "Запозомогого братства" голосувати на Якиміщак, ставленника "Укр. Голосу" і цілої тієї патріотичної братії.

Вони мусять так казати, бо так хоче д-р Блейк. А по виборах знову вцепляться один другого і будуть палюжити.

Над цим повинні подумати всі українські робітники північного Вінніпегу і розсудити своїм здоровим розумом цей патріотичний союз вчерашніх ворогів проти українського робітничого кандидата.

Подумайте над цим, товариші робітники без ріжниці, якої ви релігії, чи політичного переконання, без ріжниці, до якого товариства ви належите.

Чи позволите ви так ганебно торгувати своєю совістю і честю сям панським наймитам? Мусій.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

В міру того, як віддаємося від рівниці, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна частия Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

Скількисть громовиць на землі.

ВРАЖИННЯ З ПОЇЗДКИ НА РАДЯНСЬКУ УКРАЇНУ.

Розмова українського посла до польського союзу Х. Приступя з представником львівського “Діла”.

(Докінчення.)

Під кінець розмови поставив член редакції “Діла” шановному-послові кілька спеціальних питань, на які він теж дав вичерпуючу відповідь.

Які тепер відносини між Харковом та Москвою, чи краще між урядом України і Всесоюзним урядом у зв'язку з візитою Чічеріна в Варшаві.

На це питання посол Приступя дав таку відповідь: Відносини України до Росії дружні. Натомість зовсім інші відносини Радянського Союзу до Польщі а інші України. Радсоюз прямує до мирної політики з Польщею. Україна ставиться до Польщі дещо відмінно. Та власної політики йона в цій справі вести не може.

Натомість може робити в цій справі всі можливі заходи в межах радянської конституції. І вона наирає до Москви, до слівно на Всесоюзний уряд, у тому напрямі, щоб польсько-радянське зближення не відбілося від єдиного на положенню Українців під Польщею.

Які-ж настрої громадянства на Україні відносно положення українського народу під Польщею?

Українське населення повніспівуєває сучасному невідрадному положенню українського народу та дуже інтересується внутрішніми відносинами на західно-українських землях. Це заінтересування видно не тільки між інтелігенцією та робітництвом, але й між селянством, про що я вже згадував перед тим. Радянська українська преса старается дати всесторонні інформації про життя на українських землях під Польщею. На жаль, треба ствердити, що ці інформації не все бувають вірні.

Що-ж до останніх кроків Чічеріна в напрямі польсько-радянського зближення, то українське населення не має нічого проти нього, але з тим застереженням, що зближення це

може бути довершене тільки ціною ревізії рижського договору. Таким своїм настроєм та домаганням дало вже вислів українське населення в цілому ряді мітингів, на яких прийнято одностайні резолюції в повисщезясованому дусі. Намічується ще новий ряд таких-же мітингів партійних і цілком безпартійних громадян.

Як представляється тепер справа українізації?

Українізація поступає швидким темпом вперед. Вона йде не тільки в радянських установах, але й у партії КП(б)У. Українізація партії йде дуже інтензивно. Всі партійні органи та журнали в українізуються. Більшість їх на Україні виявляється вже на українській мові. Тут не можна мішати урядових органів преси, як “Вісті”, “Пролетарська Правда”, “Радянське Село” й інші з партійними, що донедавна всі виходили в українській мові. Для втягнення широких міських мас до українізації та для привичання їх читати по українськи заукраїнізовано кітковито кіно та всі фільмові тексти. Мені самому довелося завважити в кіні таке явище, де Москалі відчитували з екрану український текст і зараз-же його переводили собі на російську мову. Та це йшло ім з великим трудом. Відносно впертих урядовців радустанов, які не засвоюють собі української мови, вживано вже репресій з боку уряду. А тепер є постановою про звільнювання таких упертих з посад та заміну їх такими, що опанували українську мову. Дня 1. жовтня ц. р. відкрито в Харкові українську оперу. Крім цього є там і українська драма та комедія. Українську оперу теж українізують.

Як ставиться українське селянство до колонізації деяких українських просторів Жидами?

Вище я сказав, що на Україні замало землі, особливо в деяких губерніях, як подільська (північна її частина), волинська, київська і чернігівська. Щоби заспокоїти земельний голод селян, створено державною колонізаційний земельний фонд у тих округах (вгорі названі), де землі багато. Але й земля того фонду поселяється всіх, а не тільки Жидів. Для Жидів намічена земля у більшій кількості на Кримі, в степовій його частині. На землях українського колонізаційного фонду поселилось вже біля 30 тисяч родин, але не самих Жидів. Між новими поселенцями є багато українських селян, але є між ними і російські селяне. Селянство не ставиться до жидівських поселенців ворожо і цілком байдухо заявляє: “Нехай Жиди попрацюють так як ми, а тоді пізнають цінну хліба”.

Як представляється тепер справа з податками? Чи селянство не переважане ними надмірно?

Навпаки! В цьому році податки зменшені до половини. На селян це зробило дуже добре вражіння. Деякі з них навіть не хотіли в це вірити, поки не переконались самі при плачечко. Там зобов'язує система єдиного податку, селянин платить його тільки раз, але в ньому містяться всі роди податку. При тій нагоді додаю, що там кожний селянин має право сіяти тютюн, але тільки для власного ужитку на площі не більшій від сорок квадратних метрів.

Чи в армії теж проводиться українізація?

— Як відомо, в організації червоної армії обов'язує територіальна система. Кожний громадянин обов'язаний відбувати дварі роки військової служби в кадровій частині, а через три роки повинен прослужити по кілька місяців в територіальних частинах. Крім цього обов'язують усіх громадян вправити довідковий та повійсковий вишколу. Всі ті, що покінчили Вуз, користуються правом однорічної служби в червоній армії. Червоноармійцями фронтівниками не можуть бути буржуазні та кулацькі елементи. Вони мають своє призначення в тилкових частинах і

в тилковій службі червоної армії. Українізація армії поступає вперед. На Україні вже заукраїнізовано кілька військових шкіл. Є і українська преса призначена виключно для потреб червоноармійців.

Яка роль Галичан на Україні та як до них ставляться тамешні урядові та громадські кола?

Багато Галичан займає на Україні поважні та відповідальні становища. Наприклад: ректором харківського Інституту Народної Освіти є Галичанин проф. Гавриліш. У кам'янець-подільському ІНО теж займають визначні становища проф. Гаморак і Геринович, обидва Галичане. Редактором “Пролетарської Правди” є теж Галичанин Баран. На загал дуже багато Галичан відіграє важну та почесну ролу в культурно-життєвій Україні. Галичан там люблять. Вони користуються повагою і пошаною серед урядових і громадських кол. Та є елементи серед т. зв. “русотяпів”, які не дуже симпатизують Галичанам. Та їх мало і вони без ніякого впливу. Галичане мають на Україні марку солідних і чесних робітників. Саме в часі мого побуту в Харкові приїхала група Галичан емігрантів з Відня. Їх прийнято дуже радо. Всі вони подіставали заняття і працю. Вітків дістав працю у МОПР-і (міжнародна організація помічників революціонерів), Косак Гринь є полковником червоної армії, Косак Іван дістав посаду в Українбанку, артист-малювальник Івасюк в київській Академії Мистецтв.

Що діється з Тютюнником? Тютюнник служить в українському фотокіно-управлінні. Тепер приготував він фільм з часу повстання проти гетьмана та з часу боротьби Петлюрою з більшовиками. При тому свою ролу, тоб-то ролу повстанного отамана Тютюнника грає він сам у власній особі.

Чому Україна не виставила на львівських “Таргах” своїх промислових виробів?

Україна взагалі не брала ніякої участі в “Таргах Виходних” і в своїх сировині в своїх фабричних виробів не виставляла. Тому то голоси української

Українізації армії поступає вперед. На Україні вже заукраїнізовано кілька військових шкіл. Є і українська преса призначена виключно для потреб червоноармійців.

Яка роль Галичан на Україні та як до них ставляться тамешні урядові та громадські кола?

Багато Галичан займає на Україні поважні та відповідальні становища. Наприклад: ректором харківського Інституту Народної Освіти є Галичанин проф. Гавриліш. У кам'янець-подільському ІНО теж займають визначні становища проф. Гаморак і Геринович, обидва Галичане. Редактором “Пролетарської Правди” є теж Галичанин Баран. На загал дуже багато Галичан відіграє важну та почесну ролу в культурно-життєвій Україні. Галичан там люблять. Вони користуються повагою і пошаною серед урядових і громадських кол. Та є елементи серед т. зв. “русотяпів”, які не дуже симпатизують Галичанам. Та їх мало і вони без ніякого впливу. Галичане мають на Україні марку солідних і чесних робітників. Саме в часі мого побуту в Харкові приїхала група Галичан емігрантів з Відня. Їх прийнято дуже радо. Всі вони подіставали заняття і працю. Вітків дістав працю у МОПР-і (міжнародна організація помічників революціонерів), Косак Гринь є полковником червоної армії, Косак Іван дістав посаду в Українбанку, артист-малювальник Івасюк в київській Академії Мистецтв.

Що діється з Тютюнником? Тютюнник служить в українському фотокіно-управлінні. Тепер приготував він фільм з часу повстання проти гетьмана та з часу боротьби Петлюрою з більшовиками. При тому свою ролу, тоб-то ролу повстанного отамана Тютюнника грає він сам у власній особі.

Чому Україна не виставила на львівських “Таргах” своїх промислових виробів?

Україна взагалі не брала ніякої участі в “Таргах Виходних” і в своїх сировині в своїх фабричних виробів не виставляла. Тому то голоси української

ЧИ ПОТРІБНО НАМ ТРИ ГАЗЕТИ, ЧИ НІ?

Колі свідоме організоване українське робітництво і фармерство працює, щоб придбати найбільше нових читачів для робітничо-фармерської преси, то на шляху цієї так важкої справи стають деякі люди, ніби з “неуважного” табору та докладають всіх способів, аби цій праці перешкодити. Ми знаємо, що ніякі підлі виступи наших ворогів не можуть пошкодити нашій праці. До цього треба сили, якої вони не мають і не будуть вже мати, бо вони деморалізовані як матеріально так й морально. Сила в руках організованого робітництва. І коли хто думає, що він може перешкодити праці організованого робітництва і фармерства, то дуже помиляється. Всякі виступи наших ворогів заставляють нас ще дужче працювати для нашої спільної справи.

Але ми поговоримо дещо про “аргументи” цих “неуважних”. Вони приміром говорять так: “Ми не належимо до робітничої організації, але ми знаємо, що організації потрібно і як треба в ній працювати”. (Так вони говорять тоді, коли хочуть прилизитися до робітничої організації і читання своєї газети.) “Ми повинні мати лише одну газету, а не як три” — “аргументують” вони. Та щоб дозго не роводитися над цими “аргументами”, то ми скажемо коротко і ясно. Після слів цих людей, то ми не повинні видавати “Робітничу” і “Фармерської Життя”, а лише “Української Робітничої Вісти”, а тоді “було-би менше видатків й не потрібно-б збирати пресовий фонд”. Значить, що вони тоді “помагають”, бо все було-би “справедливо”. Та ми їх знаємо добре. Були часи, що у нас була лише одна газета, а у них однаково були якісь “причини”. Справа не в газетах і ми про це дуже добре знаємо. “У.Р.В.” видаються за гроші

львівської преси а в тому числі й “Діла” про участь України в “Таргах Виходних” і в своїх сировині в своїх фабричних виробів не виставляла. Тому то голоси української

Колі свідоме організоване українське робітництво і фармерство працює, щоб придбати найбільше нових читачів для робітничо-фармерської преси, то на шляху цієї так важкої справи стають деякі люди, ніби з “неуважного” табору та докладають всіх способів, аби цій праці перешкодити. Ми знаємо, що ніякі підлі виступи наших ворогів не можуть пошкодити нашій праці. До цього треба сили, якої вони не мають і не будуть вже мати, бо вони деморалізовані як матеріально так й морально. Сила в руках організованого робітництва. І коли хто думає, що він може перешкодити праці організованого робітництва і фармерства, то дуже помиляється. Всякі виступи наших ворогів заставляють нас ще дужче працювати для нашої спільної справи.

Колі ми думаємо про це не будемо говорити, то не представляймо собі все те, що ми бачимо, лише у вузьких рамках, аде глядім трохи ширше, шукаймо на все причини. Чому ми почали видавати “Фарм. Життя”? Справа ясно. Фармери щойно почали пробуджуватися. Вони свідомістю стоять багато вище від міського пролетаріату й тому для них треба видати газету в більше приступній мові, як для робітників. Також треба більше писати про фармерські справи. Коли-б це подавалося в одній газеті, то воно не кінче цікавило-б робітників, ані фармерів, бо це була-б велика миханна. Маємо ще й журнал “Робітництво”. На що нам його? Жінки, робітничі і фармерські мають свої літні справи, мають свій жіночий світ і обговорювати це в робітничій або фармерській газеті зовсім не місце. Одночасно цей жіночий журнал містить і обговорює такі питання, які цікавлять і робітників, але яких в газеті годі обговорювати. Взяти хоч-би оповідання, поезію, наукові теоретичні статті і т. ін.

Отже журнал “Робітництво” потрібний в першу чергу для жінок, а також і для загальних читачів.

По за “У.Р.В.” “Ф. Ж.” і “Робітництво”, нам кінче здається-б мати ще одну газету, хоч місячник, для нашої молоді. Наша молодь в Канаді дуже деморалізована і її потрібно направити та вивести на добрий шлях лише організація і преса. І знов ще одна газета! А так, так. До всего треба підходити з такою мовою, яко найкраще розуміють. Дитина, коли зашпестить перший раз до школи, то її відразу не дають географію, історію, астрономію, а перше дають бук-

ван. Так і ми мусимо підступати до наших початкових, не з високою наукою відразу, а починати від азбуки. Ми те й робимо. Тому віддаємо як три газети, бо їх потрібно.

Та наші товариші і товаришки добре зрозуміли наші потреби й тому так вирішували через своїх представників на з'їздах наших організацій.

Тому нам треба працювати так, як нам диктує наша пролетарська совість й наша організація.

Дальша наша праця буде залежати від тих відносин, серед яких будемо жити і працювати. А зараз у нас одна важна і спільна справа: праця в користь нашої преси.

Тисяча нових читачів для “Вістей” в цій місяці, мусить бути доказана ділом!

Наші “приятелі” хай ешуть собі голови над тим, чи у нас мак буті одна, чи більше газет. Наша відповідь повинна бути: Це наше діло!

Синьковеролоць.

НАУКА Й ТЕХНІКА.

АРХЕОЛОГІЧНІ ЗНАХІДКИ НА КРИМУ.

Професор лівинградського університету Бонч-Асмоловський, який від багато літ проводить розкопки на Кримі, натрапив недалеко Сімферополя в великій печері Кіик-кобе на рештки костей. Він оцінив їх як останки чоловіка з доби неандертальської долини. В тій самій печері найдено кінська мамута, а також останки носорога. Учений думає, що то найстарший цвинтар на світі.

МАШИНА, ЩО ЧУЄ.

На одній виставі електричних апаратів в Нотінгем (Англія) гості подивляють апарат, який від багато літ проводить розкопки на Кримі, натрапив недалеко Сімферополя в великій печері Кіик-кобе на рештки костей. Він оцінив їх як останки чоловіка з доби неандертальської долини. В тій самій печері найдено кінська мамута, а також останки носорога. Учений думає, що то найстарший цвинтар на світі.

ВСЯЧИНА.

Князь співає. — До Нью Йорку приїхав російський князь Оболенський, як співає. Він думає дати ряд концертів в Злуч. Державах. В Нью Йорку від буде співати в домі мілонерки Астор. Певне його спів такий, що він може співати лише в приватних дома мілонерів.

Німечькі плочи проти Французів. — Німці вилатили Французам частину воєнного відшкодування плочами. Вони дали Франції 30 тисяч роїв. Всі ті плочи після прибуття до Франції перестали плодитися. (Певно не злюбили повітря.)

Одна торма на кожних сто миль. — В місті Джексон, в Злуч. Державах, відбулася конвенція тюремників, в якій др. Гарт з Нью Йорку вніс, щоб по цілій країні побудувати ряд тюрем по сто миль одна від другої.

Барабол, люксус. — Газета пишуть, що в Торонто бусьшли барабол коштує \$3.50, а в Шікаго \$4.75.

Сміття замисць мошів. — Недавно в словеському монастирі, на півночі в Архангельській губернії, розслідувано моші “угодників”. Замисць мошів знайдено золоті кістки та сміття з погнилої одежі. В одній труні замисць голови найдено деревляний обрубок.

Оркестра української опери. — Харківські “Вісти” доносять, що оркестру української державної опери в Харкові побільшено 25 музикантами. Тепер оркестра числить 100 музикантів.

М. ІРЧАН

15)

В обороні робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремети

(Продовження.)

Колі придержуватися дійсно подробиць, то пан Д. Д. Лещинський, як “очевидець”, видно не бачив, що тіла розстріляних, доки їх вложено до скрині, оглянув військовий лікар і ствердив смерть. В ніякій державі світа прилюдна екаекція не переводиться без присутності лікаря і коли лікар ствердить, що засуджений по перших вистрілах дає признаки життя, його ще раз стріляють. Про участь лікаря при екаекції Мельничука і Шеремети знаю від оборонця проф. д-ра В. Старфеєльського. Як-же міг забути про це в своїх “подробностях” розстрілу “очевидець” пан Д. Д. Лещинський? Колі пан Д. Д. Лещинський сидів дійсно в той час в чортківській тюрмі, то як-же міг він бути очевидцем, як арештований? Можливо, що про розстріл чув він опісля з оповідань інших, можливо, що відгуки екаекції чув він з тюремної келії, бо коли-б дійсно був очевидцем, то не подавав-би тепер таких неочевидних відомостей про розстріл.

Для кращого знайомства я наведу один уступ з статті Д. Д. Лещинського і опісля відповім на него. Пан Лещинський пише:

В своїй “Дванадцяті” М. Ірчан поробив з Мельничука і Шеремети комуніст і грабників (сторона 48 і 52). В Січовій війні “Ой та закурили” переробив “січових” на “чероних” (сторона 13). До залізничного повіту стигнув, видно з Марса, такі села як: Скнибичі, Сиротинді, Крайці та Якубичі (сторони 19. 66 і 68). Таких сіл ані в залізничному ані в борськом повітах немає. Брехлює є те, що немов Мельничука і Шеремета перед смертю не сповідалися і не причащались (сторона 100). Іх обоє сповідали і причащали в день розстрілу священник і парох Чорткова о. Гунчак. Кінить саю “Дванадцятку” М. Ірчан інтернаціоналом, котрий мав відповісти в останній хвилі Мельничука, той самий Мельничука, що був командантом сотні персональної охорони диктатора д-ра Е. Петрушевича в Камениці на Поділлі. А вже нік не розумію, що він видавав М. Ірчан, що першого розстріляно Шеремету — а другого Мельничука.

Щодо самої драми “Дванадцять”, я відповім в окремому розділі, а тепер торкнусь тільки двох справ: 1) чи сповідався Мельничука і Шеремета перед смертю і 2) чи співав Мельничука “Інтернаціонал”.

Чи сповідались Мельничука і Шеремета?

Кожна тямуща людина знає, що в кожній буржуазній країні світа при екаекції обов'язково буває духовник тої секти чи релігії, до якої по своїй походженню мав-би належати засуджений на смерть. Про це дбає сама держава, яка спеціально повідомляє найближчого духовника, про це з свого релігійного обов'язку старается кожний найближчий духовник. Це просто державний і релігійний обов'язок духовника, без огляду, чи прийме його засуджений на смерть, чи ні. Хіба до кожного російського революціонера в царській Росії, що був засуджений на смерть, не приходив піп? Хіба до болгарських комуністів, яких повісили публично всенною чело року, не приходили піпи, а до комуніста Фірманіна рабін? Хіба до вояки польського провокатора, молодого комуніста Ботвіна, не приходив рабін? Хіба до недавно засуджених на смерть комуністів Гіберна, Кневського і Рутковського в Варшаві не приходили польські ксьондзи? І хіба це вразило тих духовників, що всі комуністи відмовилися від сповіді? Хіба не “полагословили” духовники тих комуністів проти їхньої волі і бажання, молочи бога, щоб “простив ім гріхи, поповнені на землі”?

Для кожної людини відомо, що сповідь відбувається все таємно, без ніяких свідків. Що чортківський парох о. Гунчак з державного і релігійного обов'язку був в засуджених т.т. Мельничука і Шеремети, цього ніхто не перече. Але чи пан Д. Д. Лещинський був свідком сповіді Мельничука і Шеремети? Чи чув він розмову Мельничука і Шеремети з о. Гунчаком? Жоді о. Гунчак поблагословив з обов'язку по прийнятій формі засуджених і просив бога, щоб “простив ім, бо не знають, що чинять”, то хіба це можна назвати сповіддю, або бажанням з боку Мельничука і Шеремети? Вони-ж його не закликали! Попа прислала польсько-католицька влада. В буржуазних країнах навіть в шпиталях, коли тяжко захворіє людина, піп накликається з сповіддю, не дивлячись на це, чи хорий признає її, чи ні і чи приймає сповідь, чи відкидає її. (Численні приклади з католи-

цького шпиталю в Ст. Боніфас, Ман. і взагалі в усіх тих державах, де католицька релігія є державною.)

Колі-б Мельничука і Шеремета дійсно сповідалися перед розстрілом, то виходило-б, що вони перед смертю покаялись, навернувшись назад до бога й релігії. Тимчасом пів години після тої “сповіді” Шеремета кричав: “Хай живе революція!” — а релігія є ворогом революції. В передсмертньому листі, Шеремета не пише, що його смерті хоче бог, але — “так хоче народ, так хоче Велика Революція, а я її вірний син”. Для Шеремети, як бачимо з цього — найвищий бог — Велика Революція, за яку він й помер, бо був її вірним сином. З християнської, тимбільше католицької точки погляду — це ересь, це святотатство супроти заповіді бо-жого.

Тепер Мельничука. Чи міг сповідатися такий чоловік, що за пів години пізніше, коли в його груди були скеровані криси жовнірів, співав міжнародний робітничий гимн “Інтернаціонал”, в якому є такі слова:

...Не ждй рятунку ні від кого, Ні від богів, ні від царів, Побудеться армія тяжкого. Сама сім'я пролетарів...

Чи міг сповідатися Мельничука, який був переконаний матеріалістом-комуністом, а релігія є абстрактністю, нічим не доказаною доктриною? Чи міг сповідатися той Мельничука, що писав в своїйому листі до рідних:

...“Нас впеняли наші учителі і піпи, що капіталістичний лад з його несправедливим поділом багатств, з його приватною власністю і наємною працею і релігією є сталій і незмінний і що інший лад неможливий”...

Колі-ж пан Лещинський і “Укр. Голос” хотять знати, як представлялася в дійсності справа з сповіддю Мельничука і Шеремети, то хай приймуть до відома, що я зараз після розстрілу, обох товаришів звернувся був листово до одного з чортківських українських інтелігентів Т. П., що був очевидцем розстрілу і просив його подати мені найбільш вірний опис передсмертних хвиль розстріляних. Щодо сповіді, то він буквально написав так:

“Річ малася так. Чортківський суд ще 4. листопада 1922 р. завізав місцевого пароха о. Гунчака, щоб зайшов до тюрми і висповідав їх. В нас, в Чорткові, всі знали, що Мельничука і Шеремета не є ніякими бандитами, тільки комуністами-повстанцями і о. Гунчак не хотів йти до арештованих. Однак, щоб якбуд виправдати це, вінхав на кілька днів з Чорткова. До Чорткова повернув о. Гунчак 10. листопада 1922 р. вечером і був певний, що Мельничука і

Шеремету вже розстріляли. Але приїхав за скоро. 11. листопада з суду явився до о. Гунчака спеціальний післанець і завізав його прибути до засуджених. Не було ради і о. Гунчак дуже нерало пішов і засуджені не прийняли від него сповіді. Після цього о. Гунчак, коли я спитав його про Мельничука і Шеремету, захитав головою і з нетаєною злобою вимовив:

— Треті комуністи! Тверді комуністи!... (Не подаю повністю назвіска автора цього листа, бо він сьогодні живе під Польщею.)

Далі: рідна сестра Мельничука, прибувши до Канади, заявила і на сторінках української робітничої преси і публично, перед тисячною робітничою публікою в салі У.Р.Д. у Вінніпегу 11. листопада 1925 р., що: Мельничука і Шеремета не сповідалися і не причащались. Після розстрілу брата, вона прибула з батьком до Чорткова і з маючи нікого знайомого, зайшли до пароха Чорткова о. Гунчака. Однак о. Гунчак дуже неввічливо прийняв їх і як довідався, що це батько і сестра розстріляної Мельничука, почав відмахуватися від них словами:

— То комуністи! То комуністи!

Це доказує, що як-би Мельничука і Шеремета були сповідалися, то о. Гунчак, іх сповідник, не говорив-би так про них-батькові й сестрі і не відмахувався-б від них, тимбільше, що старенький батько був віруючий чоловік і для него це було може й болісно.

В описах передсмертних хвиль Мельничука і Шеремети, які подала була українська робітничою газетою в Львові “Земля і Воля” ч. 33 з 1922 р. сторона 2, та в закордонній пресі — не було ані згадки про сповідь. Чому-ж не запротестував проти цього о. Гунчак? Це-ж в інтересі греко-католицької церкви. Греко-католицьке духовенство, якому все залежить на здобутках, не подарувало-б було цього. Однак тому, що Мельничука і Шеремета не сповідалися і не причащались, церква мусіла мовчати і мовчати по сьогоднішній день.

Чи співав Мельничука “Інтернаціонал”?

Після слів пана Д. Д. Лещинського виходить, що це я, як автор драми “Дванадцять”, “заставив” Мельничука співати “Інтернаціонал”, бо він, як “очевидець” не чув, щоб Мельничука співав. Поминаючи це, що я, особисто, ніколи не чувствив-б на такий гідний вчинок, як приписувати героєві Мельничукові те, чого він не робив, — і в цьому випадку я опруся теж на неозбитому доказі. Вирвалі, в Чорткові підчас розстрілу Мельничука і Шеремети я не був, але — були інші люди, поважні й чесні люди, які жили по сьогодні і можуть це потвердити. (Далі буде.)

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

НА ЖИВАХ.

— А най то шак трітьо цю секцію! Роби як була, дайшай "тайпінг", бий молотом, аж тобі зуби дзвонять, а як дістанеш платню, то розв'язуєшся з сторінкою і нікого тобі не лишається. А вночі, боє бо його скляра, руки лопать від молота — так склярався Петро, мій товариш по праці.

— Значиш що Петро? Кайдаймо секцію і даймо на жива — сказав я.

— На жива? І як хочеш, а я не поїду.

— Чому? Там же ліпше платять.

— В тім то в річ, що ліпше платять, а заробити тільки саме, як і на цій секції. Я тут працюю 8 годин на день, а на живах треба працювати 8 годин до обіда, а 5 до обіда. А в тут "рохмайстра" вилаю і працюю лише 8 годин. Він до мене каже "гарайон Дакан", а я до него кажу "шаран, містер".

— Як хочеш, — сказав я до Петра, — а *таки поїду на жива. Давши години працювати, за те щось таки зароблю.

Так я і зробив. Кинув секцію і поїхав до Монреалу. Тут я заплатив \$22.50 аж до Свіфт Корент і поїхав, думаю, Сіпінг везе нас. За \$22.50 з Монреалу аж до Свіфт Корент. 3000 по \$22.50 буде \$67,500.00. Ого, думаю, добре то дешево. Коли-б мені хоч половину... А потім який же то? Чотиринадцять загонів, вони брудні, з похиваними вікнами. Коли-б мені хоч пару сот долларів заробити — думаю собі. За чотири дні приїхали ми на місце. Ше там того самого дня я і ще один Українець нанявся до фермера "студукувати" по \$4.00 на день і харчі. Гей, думаю, на секції треба три дні за ці гроші дзвонити, ще й самому заручуватися.

Три години віз нас фермер фордом. Завів 60 миль від міста. Легли спати нібиш, бо спізнали вечерю. Завтра надолужимо, каже мій партнер.

На другий день збудили нас в 4-й годині рано. На дворі ще ніч. На сніданок нам по одному яйці і по трощці солонини... з черева з "гудзімків". На обід та сама солонина. Пообідав мій старший партнер і почав складати манатки в дорогу. Фермер питає що сталось. "Борт погит" — каже мій партнер. Переговорили вони обідали і на другий день нам дали по 3 яйці на сніданок і солонина з "гудзімками" шезла зі стола.

Виробили ми по 8 днів і нанялися в другого фермера до молочення. Десять днів помолотили і впап сніг. Заплатив нам фермер і сказав йти до міста. Відвезти не хотів. Робітника везуть тільки тоді, коли його треба, а коли не треба — вди пішки.

Забрали ми на плечі своє майно і в дорогу. На другий день рано мій побачив миски елеєватори, котрі вилася нам зовсім близько.

— На обід будемо в місті — каже партнер. Коло сьомої години вечером того самого дня елеєватори вже не було видно. Втомлені і знеохочені позалазали ми в стирту соломи і переночували.

решотували. На другий день коло обіду ми підходили до міста. На дворі ми побачили велику бакуру, поминалися і мій партнер висловив побоювання, чи не прийдесть нам обкопати два дні цю бакуру.

На полудень добрили ми до міста. Заплатив я потім і поїхав назад до Монреалу. Приїхав і стрікнув Петра.

— А що, добре зробив на живах? — питає він.

— Ая, заробив. Виробив 18 днів по 4 долари — 72 долари. Дорога в обидва боки коштує 45 долларів. Із ціми видатки других 45 дол. коштує. Що дорвав одежу — вже й не рахую. А жінка з дому пішла, щоб прислав сотку долларів до двох місяців, бо Панько вибрав той город, що в кутин у него перед виїздом до Канади.

— А що, я казав тобі не їдь, бо нічого не заробити — сказав Петро.

— Петре, товаришу, позич сотку долларів, най вишлю жінці за той город. Зароблю, то відам, позич!

— Ну... хай-но я подумаю...

— Дякую, красю дякую... Я так і знав, що ти мені не відмовиш — сказав я.

— А знаєш що? — сказав до мене Петро.

— А що... — ситав я зацікавлений, думуючи, що Петро позичить сотку.

— Я знову сварила з "рохмайстром". Він до мене — "гарайон Дакан", а я до него — "шаран, містер".

Я мовчав цим разом.

О. Шолдра,
Монреал, Кве.

СВЯТО ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В МОНРЕАЛІ, КВЕ.

Заходом міського комітету Комуністичної Партії Канади в Монреалі, Кве. відбулось 8 листопада в р. в великій Принс Артур залі святкування восьмої річниці пролетарської революції в Росії. Сала була гарно прибрано. На сцені були розміщені червоної прапори, де на одному прапорі були написані слова золотими буквами: "Хай живе Третій Комуністичний Інтернаціонал!" Присутніх було повно, що багато змушени були стояти. Голова т. Левін відкрив віче та вкороті пояснив його ціль. Далше голова заявив, що на першу точку концент-мітуні єврейської хор відіграв "Інтернаціонал" і ще пару робітничих пісень. Хор відіграв також "Похоронній марш" в честь покійних борців та в честь провідника Червоної армії Фрузе. Молодецький т. Плавуцький відігравував "Річниця". Публіка нагородила його оплесками. Плавуцький ще раз повторив декларацію. Бесідники говорили в англійській, українській, російській і єврейській мовах. Від жіночого бора промовляла в англійській мові т-ка Марія Коберник, яка в своїй промові змалювала робітничі положення в бувшій царській Росії від 1905 р. до 1925 року. Промову свою товаришка закінчила словами: "Товариші! товариші! Ми живемо на передній передній передній соціальної революції. Тому ми повинні червоної прапору, а в каюбі англійських лордів буде засідати робітничі рада! Тому вперед, а день побіди недалекий!" Публіка нагородила товаришку довготривалими оплесками.

Від українського відділу К.П.К. на сцені промовляв т. Карвацький. Він сказав: "Вже 8 років як СРСР існує. Вісім років минає, як робітничий в селане повалили царський уряд і взяли в свої руки владу. Ми мусимо пригадати ті жертви, які пали в часі революції та ті великі жертви, які готували грунт для революції". Далі означив, яку руну дістані працюючі в наслідство після царату та білогардійських банд і взяло працюючим досить часу, щоб все відбудувати. Товариш представив доповідь і заявив боротьбу працюючих Радянської Республіки з міжнародним капіталом, що блокує до ітервенціями хотів задушити владу працюючих. Все перемогли мозолити руки працюючих і тепер ніхто не наважиться вмишувати в їхні справи. Відтак змалював, яким бреханим воювала і воює буржуазія і вся капіталістична преса проти першої в світі робітничої влади, а у відповідь на це робітничі делегати різних країн стали відвідувати Радянської Республіки і опрокують брехні капіталістів. Нині бунт пролетарки з робітничих радів працюють за Радянськими Республіками і за одним пролетарським фронтом цілого світа. Своєю промовою т. Карвацький закінчив охлюмом на честь Радянської Союзу. Віче закінчилося співом "Інтернаціоналу". Ю. Варяніца.

ГАСТРОЛІ ОКУЦОВА В МОНРЕАЛІ.

Дня 7 листопада анархісти скликали в Монреалі масове віче та запровадили на него Івана Окунцова, що приїхав з Нью Йорку. Приїхав він з Нью Йорку до Монреалу не на це ярмарок, але він їде по цій Канаді, як компанійний агент провідати фірми. Він заявив, що це багато мужиків, які мають гроші, то-ж він буде старатися, щоб ці гроші перейшли від них в пачські руки.

Віче відбулося в великій залі "Лейбор Темпл". Сала була переповнена. Цікаво було почути, що каже цей нині анархістичний добродій. Віче відкрив біографічний офісер, що вітік з Радянських Республік. Він заявив, що Окунцов буде говорити на тему "Економическое и просветительное положение русской колонии". На сцену вийшов Окунцов. Анархісти плещуть, а інші робітники сміються, бубоють. Окунцов починає. Говорить про те, як "русская эмиграция" їхала до Канади, про страйки в Пенсильванії, почав вихвалювати Вол стріт, що моваля, це є житниця цілого світа, вона трясє всіма державами, включаючи і С.Р.С. Одним словом розхвалів грабінників з Вол стріт поїди небеса. Не знаю тільки, як це подобалося анархістичному. Почав кричати на більшовиків та вихвалювати американський демократизм, бо моваля, ми маємо тут досить грошей, одежі, ситя і т. д. Одним словом договорився до того, що робітники перервали його промову. В салі залунали: Геть, арднувай! Авантюрні! Хулігані! Буржуазний наймит! Геть з салі! Потім робітники почали співати "Інтернаціонал", "Радом товаришів в ногу" і інші робітничі пісні. Цілу годину в салі був шум, крик і сміх. Біографічний офісер, голова, нічого не міг відати і заявив, що віче розпалось. Окунцов насував капелюха і витиснувся поїди стіну з салі.

Відтак було проголошено, що 8 листопада Окунцов дасть лекцію про релігію. І на ту лекцію прийшло до сити публіки і багато поліції. Віче знову відкрив той самий біографічний офісер. Дуже збідніли ті анархісти, коли й голови своєї не марують. Як тільки Окунцов почав говорити, залунали протести: "Ми не хочемо слухати лекції, якщо поліція буде в салі! Виведіть поліцію!" Але голова цим разом набрався відваги і заявив, що поліція лишиться. І так анархісти, що не признають ніякої влади, лиш свободу, запросили поліцію, щоб охороняла лекцію Окунцова про релігію.

От вам і безвладний анархізм? Як бачимо, то в теорії анархісти одні, а на практиці друге. Так Окунцов говорив під охороною поліції. Але через цілий час в салі залунали протести. Але в свій релігійний темі Окунцов не оминув Радянської Республіки. По скінченню було кілька запитань, між ними — чому він казав поліцію, коли сам промовував "безвладстві". Він сказав, що він лише лектор. Але на багато питань він зовсім не відповідав.

Отже Окунцов або одночасно служить двом братам: анархістам і капіталістам, в яких є агентом, або між капіталістами а анархістами заключено угоду. Та як би там не було, треба, щоб робітники й фермери західної Канади належно привітали цю капіталістично-анархістичного агента, коли він до них завітає.

Валентин.

З ВІННІПЕГ БІЧ, МАН.

Повідомляється читачів укр. робітничої преси в Вінніпег Біч і околиці, що старанням Відділу ТУРФДім відіграється в Вінніпег Біч-21 листопада представлення "ТОВАРИСТВО ПШІК". Так само дня 28 листопада відіграється цю штуку в Комарно. Весь чистий дохід призначений на Вищий Освітній Курс.

УВАГА! ІСТ КИЛДОНАН!

Драмгурток при Відділі ТУРФДім в Іст Килдонан відіграє в суботу, 21 листопада дуже змішну комедію в п'ятьох діях п. н.: "ЗАКОЛОТ". Ця комедія містить в собі заколол в заколоті, наскрізь смішна, захоплююча та интересна. Старайтеся всі як один не опустити нагоди і побачити це представлення.

Ціна місць: 25, 15 і 10 центів. Весь дохід цій пресі "У.Р.В." і "Робітничі".

Початок 8.30 вечером.

УВАГА! ТРАНСКОНА! УВАГА!

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

УВАГА, ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦА!

Товариші фермери і робітники! В місяці листопаді ц. р. минає три роки, як польська шляхта розстріляла в місті Чорткові, в Галичині, найкращих синів галицького трудового народа Степана Мельничука і Петра Шеремету! Ви знаєте вже за кого вони агітували! Вони віддали своє молоді життя за звизл наших братів і сестер з ярма польської шляхти. І за це від вас належить їм велика пошана. На їх примірі боротьби за звизл поневоленних ми повинні вчитися і вчити своїх дітей.

Організовані робітники в Вегревилі, щоб гідно вшанувати пам'яті цих борців в третю річницю їх смерті, рішили відіграти в четвер 26 листопада в Добіне театрі в Вегревилі славу драму т. М. Ірчана п. н.:

"ДВАНАЙЦЯТЬ"

написану в честь боротьби і смерті трьох героїв: Мельничука, Шеремети і Целка та цілої їх дванайцятки.

Запрошуємо на це вроче свято всіх вас товариші фермери і робітники в Вегревилі і околиці! Приходіть громадно! Ці борці віддали своє життя за поневоленних, а ми віддаємо їм за це належну честь.

Початок точно в годині 8.30 вечером. Чистий дохід призначений на робітничо-фермерську пресу.

ПОШУКУЮ Федя Сизак з села Вістова, повіт Казуш, Галичина. Від 1915 р. до 1919 р. ма перебувати в Остері, Жінка і діти зі старого краю хотять знати чи ще жив батько, тому що цього вимагає важна справа. Той хто про него знає, або він самий хай зголоситься на адресу: D. Orshansky 8520 Lumpkin St., Hamtramck, Mich.

УЧИТЕЛЬКА МУЗИКИ Марія Кешішана дає лекції гри на піні, та учить теорії музики. Просить зголосуватись на адресу: 751 Buttows Ave., Телефон: J. 5006.

ПОШУКУЮ кухарки (старшої жінки), щоб могла провадити домом й заопікуватись двома дітьми-сиротами по матері. Платня після угоди. По більшій інформації зголосуватись на адресу: Niek Pawlek, (139) Leveck, Ont.

ПОТРЕБНО першорядного кухарки до ресторану, який міг-би варити англійські і українські страви. Платня після угоди, тижнево або місячно. Зголосуватись на адресу: International Cafe 634 Simpson St., (140) Fort William, Ont.

НОВА ЧУДОВА ДРАМА! ПЕРШИЙ РАЗ НА СЦЕНІ В КАНАДІ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ відіграє

В СУБОТУ, 21. ЛИСТОПАДА, 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ПРЕКРАСНУ ДРАМУ НА 4. ДІЙ. Д. АПЗМАНА, В ПЕРЕКЛАДІ М. ІРЧАНА

Терновий Кущ

Обовязком кожного робітника і кожної робітнички побачити цю прекрасну драму, яка перший раз пов'яється на українській мові. Представлена в ній незвичайно вірною протитираній російського царя. Вкінці це повстання було затоплене в морі робітничої крові, але дух воли не загинув. Стративши найкращих синів, працююча класа в 1917 році знову повстала і таки перемогла царську тиранію.

Товариші і товаришки! Не пропустіть нагоди, щоб побачити цю драму. Познайомтеся з тяжкою, нерівною боротьбою працюючих за своє звизлення. Драма "Терновий Кущ" має в собі дуже цінні думки і ви повинні почути їх.

ДРАМГУРТОК РОБИТЬ СТАРАННЯ, ЩОБ ДРАМА ВИПАЛА ЯКНАЙКРАЩЕ. УЧАСТЬ БЕРЕ ПОВЕРХ 50 ЛЮДЕЙ, А РОЛІ ОБСАДЖЕНІ НАШИМИ НАЙКРАЩИМИ СИЛАМИ. ПРИХОДІТЬ ВСІ І КЛИЧТЕ СВОІХ ЗНАЮМИХ, А НЕ ПОЖАЛУЄТЕ.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ. Радимо тикети набувати завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Старанням відділу Робітничого Запомогового Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроється в користь нашої преси і тому ми повинні прийти на неї обовязково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-йй вечером.

ГОЛОСУЙТЕ ВСІ

— НА —

відомого Вам заслуженого українського робітничого провідника в Канаді, чесного й сміливого борця за інтереси робітничого класу

М. ПОПОВИЧА

КАНДИДАТА К.П.К. НА АЛДЕРМАНА З 3-ОЇ ВАРДИ І ЗАПЕВНІТЬ ЙОГО ВИБІР.

Значіть свій балют так:

Popovich, M. 1

ВИБОРЧІ МІТІНГИ КОМПАРТІЇ КАНАДИ

— ВІДБУДУТЬСЯ —

В НЕДІЛЮ, 23. ЛИСТОПАДА, О ГОД. 2.30 ПО ПОЛ.
В ВИБОРЧІЙ КВАТИРІ, 446 СЕЛКІРК ЕВНЮ,

В ЧЕТВЕР, 26. ЛИСТОПАДА, О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ
ВЕЛИКИЙ МАСОВИЙ МІТІНГ В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ

НА ЦІХ МІТІНГАХ ПРОМОВЛЯТИМУТЬ ТОВ. М. ПОПОВИЧ І ІНШІ ПАРТІЙНІ ПРОМОВЦІ В АНГЛІЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ ПРИХОДІТЬ НА ЦІ МІТІНГИ ЯК НАЙЧИСЛЕНІШЕ, А ПОЧУЄТЕ ДІПНЕ ВІЯСНЕННЯ СТАНОВИЩА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ У ЦІХ ВИБОРАХ І ВСІХ ПРОТИРОБІТНИЧІХ НАКЛЕПІВ І БРЕХЕНЬ, ЩО ІХ ПОШІРЮЮТЬ ПРОТИРОБІТНИЧІ АГЕНТИ І ПРЕСА.

СПРОСТОВАННЯ.

В ч. 135 "Укр. Роб. Вістей" поміщено імена жертводавців на сплату догуги Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, що склали свої жертви 10. жовтня на траєрській забаві відділу Р.П.Т. В дописові сказано, що — всіх — жертв вплинуло \$114.05, а в поквітованню сказано, що \$111.15. Отже має бути \$114.05.

Кореспондент.

ОПОВІСТКИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Подается до загального відомо всім робітничим і фермерським організаціям, що Центральний Виконавчий Комітет Товариства Український Робітничо-Фермерський Дім вислав на організаційну обізку в провінції Альберта тов. М. Савяка.

Просимо всі наші організації дати т. Савякові вську моральну і матеріальну поміч, коли він відвідає їхні місцевости. Ц.В.К. ТУРФДІМ.

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ В ІСТ КИЛДОНАН!

Старанням Листопадового Комітету відбудеться в неділю по полудні, дня 22 листопада, в Укр. Робітничім Домі в Іст Килдонан

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

дохід з котрої піде на допомогу нашої пресі.

Музика під проводом Гуцуляка. Забава починається в 2. год. по полудні і буде тревати до 7. год. вечером.

Вступ для дітей без родичів заборонений.

РОДИНА ШТКАРІВ В ФОРДСІТІ, ОНТ.

Повідомляється робітничі і робітнички в Форд Сіті, Онт. і околиці, що драматично-співацький гурток при відділі ТУРФДім в Форд Сіті відіграє дня 21-го листопада в р. пречудову драму з під пера М. Ірчана п. н.:

РОДИНА ШТКАРІВ.

Початок в годині 8. вечером. Ціни тикетів 50 ц. включно з війською таксою, для дітей по вище 12 літ 25 цт.

В Монреалі відкриваються автотомобільно-тракторні КУРСИ.

1. Навчання відбудуватимуться на українській, російській і англійській мовах.
2. Навчання вечірні, чотири рази на тиждень, теорія і практика.
3. Речинець курсу від 5 до 6 місяців.
4. Після скінчення курсу і іспиту курсантові дається сертифікат

ШОФЕРА-МЕХАНІКА

Впис і припинання від 1. до 15. листопада 1925 р. За подробицями зголосуватись кожному дня від години 7. до 9. вечером в

ROSEMOUNT MOTOR CAR CO. LTD.
Cor. Carriere & Iberville Streets, Tel.: Calumet 4873
Інженір-технолог: Т. А. Животовський.
Інструктор-механік: С. А. Кинделевич.

НА ПРОДАЖ готель в Ревалтер, Алта. Бизнес добрий. Населення в цій місцевости по більшій часті українське. Ціна \$4,200.00. Готівкою візьму \$2,500.00 а решта на догінді сплати. По більшій інформації пишуть на адресу: M. Sobkovich, (139) Redwater, Alta.

ПОШУКУЮ свого брата Коста Клима, родом з Копичинь, пов. Гусатин, Галичина. Він перебував в минулому році в Кемпур, Алта, де працював в вугленій майні. Я є його брат Гнат і зараз перебуваю в свого аузка Василья Клима в Гімлі. Хто знає його адресу, або він сам, хай повідомить мене листово на адресу: Wasylii Klym, (139) Gimli, Man.

ПОШУКУЮ свого брата Федора Порайка, з села Зібрівки, повіт Снятин, Галичина. Я тільки що приїхав тепер з Галичини і хотів-би довідатися де є мій брат. Хто знає-би про него, або він сам, хай напише до мене на таку адресу: Jurko Porayko 63 McDonald Ave., (140) Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого брата Федора Мандзюка, з села Городка, повіт Заліщицький. Він має перебувати десь в Канаді або Злучених Державах. Дам \$2.00 нагороду за подання мені його адреси. Хто знає-би або він самий хай повідомить мене на пошучу адресу: Mike Mandziuk, (140) Castle Mountain, Alta.

РОБІТНИЧА КНИГАРНЯ.

Повідомляється українських робітників, що п. ч. 446 Селкirk Енью у Вінніпегу отворено робітничу книгарню. В цій книгарні можете дістати українські і англійські робітничі книжки, журнали і газети. Заходіть п. ч. 446 Selkirk Ave.